

eller noget saadant. Det maa desuden erindres, at de fremfor de store Kanoner have den væsentlige Fordel, at de paa Grund af deres Lethed ere forholdsviis hurtigflydende, og det maa erindres, at vi ville i en Kamp fra Søforterne have Brug for at kunne ikke alene skyde jvære Skud, men ogsaa skyde mange Skud, for at kunne ødelægge de upandsrede Dele af Pandserstibene; thi i saa Henseende maa det erindres, at naar der nu tales om Pandserstibe, er det netop paa Grund af de store Pandserstykker, man er gaaet til, kun de væsentligste Dele af Stibet, som ere pandsrede. Der er meget betydelige upandsrede Dele paa dem, og man maa altsaa have Kanoner, som ere meget langtrækkende og sikkert skydende, og særlig ere skiffede til at ødelægge disse Dele. At have dem i et større Antal er en betydelig Fordel. Ligeledes er det aldeles nødvendigt, for at Minelinien skal have Nogetjombælt at betyde, at den maa være under en stærk Kanonild. Er det ikke Tilfældet, er det den letteste Sag af Verden for Fjenden at skaffe Minelinien bort. I den nævnte Henseende er det altsaa nødvendigt at have langt rækkende og sikkert skydende Kanoner. Da nu Søforternes defensive Styrke ikke er saa overvældende stor, er det saa meget mere nødvendigt at de kunne bide saa godt fra sig som muligt, og at derfor Artilleriet maa forsøges saameget, som man er istand dertil, med tidsvarende Pjecer. Naar man derfor nu isøvrigt er nødsaget til at opfatte Anskaffelsen af de meget svære pandserbrydende Kanoner, vil jeg anse det for at være i høj Grad rimeligt, at man anskaffer disse lettere pandserbrydende Kanoner.

Der er endnu et Forslag, som ikke har været omtalt før heri Thinget, hverken af den ærede Ordsfører for Udvalget eller af nogen af de ærede Ordsførere, men som jeg maa bringe paa Bane, og med Hensyn til hvilket det skulde glæde mig, om vi kunde samles i fuldstændig Enighed. Det er nemlig angaaende den foreslaaede Expedition til Grønland. Det vil jo erindres, at det allerede i meget lang Tid har været en Opgave, som man her i Danmark har søgt med mer eller mindre Styrke, og som man endelig burde opfylde, nemlig at foretage en Undersøgelse af Grønlands mer eller mindre ubekjendte Østkyst. Det er jo naturligt, at en Kyststrækning, der ligger saa nær ved Kolonier, der høre til den danske Krone, blive undersøgt ved dansk Foranstaltning. Men foruden denne Side af Sagen, nemlig den almindelige geografiske Interesse, og hvad dermed staar i Forbindelse, har denne Kyst ogsaa i og for sig en anden Slags Interesse, idet der er ikke saa faa, som vedblivende tro, skjøndt det ikke kan siges at være den almindelige Mening, at de gamle nordiske Kolonier laa omme paa Østkysten, hvad man altid tidligere troede. For altsaa at faae dette Spørgsmaal undersøgt, er det, at jeg har tilladt mig at foreslaa en Expedition. Man kan

foretage en saadan Undersøgelse paa to Maader, enten ved en Vaadeexpedition Sønder fra, saaledes som Captain Graah gjorde, saavidt jeg mindes i 1821, eller ved at gaa ind til Kysten med et Skib langt Nord paa, idet man ikke kan gaa ind paa de mellemliggende Steber og da undersøge Kysten Syd paa. Eller man kunde, hvad der naturligvis vilde være det Bedste, foretage en Kombination af begge Dele. En Sø-Expedition, som bliver sendt ind til de nordlige Dele af Kysten, vil selvfølgelig være meget bekostelig, men der vil da som en Slags Fradrag i Omkostningerne være den Omstændighed, at et større Vælsb skal anvendes til Anskaffelsen af et passende Skib, omtrent som „Vega“, og et saadant Skib vilde selvfølgelig kunne finde en rigelig Anvendelse paa andre Steber, f. Ex. paa Grønlands Vestkyst eller paa Island. Det kunde maasse ogsaa anvendes senere som Stationsskib til Fiskeriernes Beskyttelse. Begge disse Expeditioner tilsammen ville koste ca. 400,000 Kr., og hvis de skulde være istand til den Tid, man har tænkt sig, skulde der til næste Finantsaar fordres en Sum af 200,000 Kr. Det er det, som Vindringsforslaget under Nr. 144 gaar ud paa. Da nu en Bevilling af en saa betydelig Størrelse tør siges at være kommen temmelig uventet, saa har jeg næret nogen Frygt for, at den ikke skulde blive vedtagen, skjøndt jeg ogsaa paa den anden Side har Haab om, at Bevillingen vil blive given. Men for alle Eventualiteteres Skyld har jeg, idet det ikke er absolut nødvendigt, at to saadanne Expeditioner kombineres, stillet et subsidært Forslag, hvorved der søges den fornødne Bevilling til en Vaadereise langs op ad Grønlands Østkyst. En saadan Expedition vil ialt koste omtrent 50,000 Kr., og der vil for næste Finantsaar dertil behøves 20,000 Kr. Det er den Sum, der er forlangt ved Vindringsforslaget under Nr. 145. — Dertil skal jeg foresøge indskrænke mig.

Ordsføreren (Holstein-Ledreborg): I Anledning af den høitærede Ministers Udtalelser skal jeg strax omtale to Forslag. Det ene er det sidst af Ministeren omtalte Forslag vedrørende en Expedition til Grønland. Den Sum, der er forlangt paa det første af disse Forslag, som først er forlangt ved tredie Behandling, og den Foranstaltning, der er Tale om, som ligeledes først er bleven Gjenstand for Diskussion i Udvalget umiddelbart inden tredie Behandling, er saa betydelig, at vi ikke have troet at kunne tilraade Thinget at gaa ind paa den. Om det subsidære Vindringsforslag, som kun gaar ud paa en Sum af 50,000 Kr. til en Vaadeexpedition, af hvilken det første Bidrag er 20,000 Kr., skal jeg paa Udvalgets Vegne bemærke, at vi ikke have taget nogen Stilling til det, forinden Ministeren havde udtalt sig derom i Salen, for at det kunde blive Gjenstand for Diskussion og Dplysning her; men jeg skal nu tillade